

ת"פ 65478/05/18 - מדינת ישראל נגד ניקולאי גרינברג

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 65478-05-18 מדינת ישראל נ' גרינברג(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי ועדי סעדיה המאשימה
שב"ס	ניקולאי גרינברג (עציר) - הובא על ידי
ע"י ב"כ עו"ד אסנת מוליארסקי	הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין, מיום 11.7.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן בארבעה אישומים כדלקמן:

- **באישום הראשון**, הורשע הנאשם בעבירה של התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

לפי האישום הראשון, בערב יום 18.5.18, המתלוננים עזבו את ביתם בקריית עקרון כשהם מותירים את הדלת סגורה אך לא נעולה. הנאשם פתח את דלת הבית, נכנס לתוכו ונטל תיק ובו מסמכים, כרטיס אשראי ו-2 טלפונים ניידים. הנאשם נסע לתל אביב, שם מכר את הטלפונים.

- **באישום השני**, הורשע הנאשם בעבירה של כניסה למקום מגורים, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, בעבירה של גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, ובעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

לפי האישום השני, בערב יום 20.5.18, נכנס הנאשם לבית המתלוננים בקרית עקרון ונטל ממנו תיק שחור ובו מסמכים, תעודות, משקפי שמש, חפצים אישיים וכרטיס אשראי. בהמשך, הנאשם ביצע 4 עסקאות בסכום של 1,942 ₪.

- **באישום השלישי**, הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי האישום השלישי, בבוקר יום 8.5.18, נכנס הנאשם לחנות די פון במזכרת בתיה, נטל מאחד המדפים רמקול בשווי 300 ₪ ועזב את החנות.

- **באישום הרביעי**, הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי האישום הרביעי, בצהרי יום 4.5.18, נכנס הנאשם לסניף "יוחננוף" בקרית עקרון. המתלוננת הניחה טלפון נייד מסוג גלקסי 8 בעמדת הקופה ראשית ועזבה את המקום. הנאשם נטל את הטלפון הנייד ועזב את המקום.

2. לפי הסדר טיעון, הנאשם נשלח לשירות מבחן לעריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 17.9.18, ציין כי הנאשם בן 33, אב לשני ילדים, עלה לישראל בגיל 4 עם אמו ובן זוגה, בגיל 7 אמו נטשה אותו וחזרה לארץ מוצאה. בהיותו בן 15 אביו החורג נפטר מסיבוכים הקשורים לאלכוהול. אביו החורג היה מעורב בפלילים וחי כחסר דיור בתל אביב. הנאשם סיים 7 שנות לימוד בלבד, התחבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים בגיל צעיר. הנאשם לא גויס לצבא בשל מעורבות פלילית. מאז מעצרו האחרון היה ללא קורת גג. לנאשם עבר פלילי בגין עבירות רכוש, סמים ואלימות בגין נדון לעונשים שונים, לרבות שישה עונשי מאסר לתקופות ממושכות, והוא נתון, בעת עריכת התסקיר במאסר לתקופה של 16 חודשים. כך גם תלוי נגדו מאסר על תנאי למשך 6 חודשים על עבירות רכוש. הנאשם תיאר כי הוא עושה שימוש בסמים כמענה למצוקות נפשיות עמן מתקשה להתמודד, כי ביצע את העבירות דן לצורך מימון סמים. הנאשם עבר לאורך השנים מספר ניסיונות גמילה כושלים.

להתרשמות שירות מבחן, מעורבות הנאשם בפלילים נובעת ממצבו ההתמכרות. כיום, הנאשם נואש ומבין את הצורך להשתלב בתהליך טיפולי רציני. לאור מצבו הנוכחי, שירות המבחן המליץ על טיפול גמילה במסגרת בית הסוהר.

טענות הצדדים

4. לטענת באת כוח התביעה, יש לראות בכל אישום אירוע אחד לאור המועדים השונים בהם בוצעו העבירות.

5. עוד טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש הציבור וקניינו. לטענתה, מידת הפגיעה באישומים הראשון והשני היא גבוהה, לאור הסיכון שבהתפרצות לבית ועוגמת הנפש הנלווית לכך, ואילו מידת הפגיעה באישומים השלישי והרביעי היא בינונית. עוד טענה, כי כל העבירות בוצעו תוך מספר ימים.

6. עוד הוסיפה, כי ממדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות עולה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של 15 חודשים ובין מאסר לתקופה של 28 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום השלישי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הרביעי, נע בין מאסר לתקופה של חודשיים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

7. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו ונטל אחריות על מעשיו; לחובתו עומד עברו הפלילי המכביד, כאשר הנאשם לא נרתע מביצוע עבירות זמן קצר לאחר שחרורו; מתסקיר שירות המבחן עולה כי ביצוע העבירות נועד לממן רכישת סמים; הנאשם עבר מספר הליכי טיפול אולם לא השלימם; על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 16 חודשים והוא נתון בעת

הטיעון לעונש במאסר; רוב הרכוש לא הוחזר למעט תיק המתלוננת באחד האישומים.

8. לאור כל האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 36 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 42 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. עוד טענה, כי הנאשם עצור מיום 22.5.17 ועד יום 5.7.18, אולם שירות בתי הסוהר קיזז ימי המעצר בתיק האחר.
9. לטענת באת כוח הנאשם, יש לראות בכל האישומים אירוע אחד ולקבוע בגין כל האישומים מתחם אחד. לטענתה, לאור מבחן הקשר ההדוק, סמיכות הזמנים והרקע לביצוע העבירות, מדובר באירוע אחד.
10. באת כוח הנאשם טענה, כי מדובר אמנם בשתי עבירות של התפרצות ובשתי עבירות של גניבה, אולם עבירות אלו הן ברף הנמוך, ללא תכנון, ללא ביצוע בצוותא וקשירת קשר. לטענתה, הפסיקה שהגישה התביעה אינה מתאימה להתפרצויות ברף נמוך וללא תכנון וללא ביצוע בצוותא.
11. לטענתה, לאור מדיניות הפסיקה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את עבירות ההתפרצות נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, ואילו המתחם ההולם את עבירות הגניבה מתחיל במאסר על תנאי.
12. באת כוח הנאשם ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחד לו מיד בהזדמנות הראשונה; לטענתה, היה אופק שיקומי בתיק, הנאשם נשלח לתסקיר כבר במעצרו, וגם בתיק העיקרי הוגש תסקיר שממנו עולה פוטנציאל שיקומי גבוה. אולם, הנאשם נשפט בתיק אחר לעונש של מאסר ומטעם זה לא מוצה ההליך השיקומי. הנאשם גם מעוניין להשתלב בהליך שיקומי בבית הסוהר. לנאשם ניסיונות גמילה קודמים שלמרבה הצער לא צלחו. לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות והוא ננטש על ידי אמו בצעירותו ונותר עם בן זוגה שהיה מכור לסמים. לאור מצבו הכלכלי גם ביקשה להימנע מהטלת ענישה כלכלית.
13. מכאן עתרה באת כוח הנאשם, לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה לאור פוטנציאל השיקום ולהטיל עליו תקופת מאסר קצרה ככל הניתן ללא ענישה כלכלית, הפעלת המאסר על תנאי, והכל בחופף לעונש שכבר הוטל על הנאשם.
14. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מתבייש במעשיו, והדגיש כי ביצע העבירות על רקע חייו הקשים והתמכרותו לסמים. כיום הוא מבין שעליו לקחת את עצמו בידים למען אשתו וילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

15. השאלה הראשונה שיש להכריע בה היא בכמה אירועים מדובר?
לפי מבחן הקשר ההדוק, יקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות כאשר נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תוכנית עבריינית אחת. בהחלטה אם מדובר בתוכנית עבריינית אחת יתחשב בית המשפט, בין היתר, בקיומו של תכנון משותף, שיטתיות בביצוע העבירות, סמיכות זמנים ומקום, וקשר בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15)).
16. בנסיבות המקרה, המדובר אמנם בכל האישומים בעבירות רכוש שבוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים. אולם, אין קשר בין המתלוננים, העבירות בוצעו במועדים שונים ללא תכנון מוקדם, ואף

מדובר בעבירות שונות בכל אחד מהאישומים. מכאן, כי כל אישום מהווה אירוע שיש לקבוע מתחם עונש הולם בגינו.

17. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי הנפגע** מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

18. כתוצאה מביצוען של עבירות ההתפרצות וגניבת הרכוש, בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט ועל פרטיותו. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא האישום הראשון והשני היא בינונית. באישום הראשון התפרץ הנאשם לבית וגנב כרטיס חיוב. בהתפרצות לבית, גניבת כרטיס אשראי וטלפונית, יש לצד הפגיעה ברכוש, גם פגיעה בפרטיות ואף סיכון דיירי הבית. באישום השני, נכנס הנאשם לבית, גנב כרטיס חיוב ואף ביצע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא האישום השלישי היא נמוכה, לאור ערך הרכוש הנמוך. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא האישום הרביעי היא נמוכה - בינונית. הנאשם גנב מכשיר טלפון, שכאמור יש בגניבתו גם פגיעה בפרטיות בעלי המכשיר.

19. בקביעת מתחמי העונש ההולם יש לקחת גם בחשבון כי מכלול העבירות בוצע על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים והצורך לממן סמים.

20. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצות וגניבה, בנסיבות הענין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות ובין 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14)).

21. על מדיניות הענישה המקובלת, בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה הבאה:

- רע"פ 4523/15 **בן שמחון נ' מדינת ישראל** (1.7.15): בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בעבירות של התפרצות, גניבה, גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 240 שעות, צו מבחן לשנה ופיצוי בסכום של 1,000 ₪. ביום 22.3.15 הופקע צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן. בית משפט השלום גזר על הנאשמת מאסר לתקופה של 8 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 2,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של הנאשמת. גם את הבקשה להרשות ערעור שהגישה הנאשמת דחה בית המשפט העליון.

- רע"פ 1223/14 **גוהרי נ' מדינת ישראל** (26.3.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של התפרצות, גניבה, גניבת כרטיס אשראי והונאה בכרטיס אשראי. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. גם בקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם דחה בית המשפט העליון.

- עפ"ג (מרכז) 8332-08-10 **אבו סיאם נ' מדינת ישראל** (27.10.10): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של כניסה והתפרצות למקום מגורים וגניבה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 18 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם.

- ת"פ (רח') 67729-03-17 **מדינת ישראל נ' איטגב** (19.2.18): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו בעבירה של כניסה למקום מגורים. לפי כתב האישום הנאשם נכנס לביתו של עמוד 4

המתלונן, נטל תיק ובו רכוש ויצא מהבית. בהמשך הנאשם ביצע רכישות בכרטיס אשראי בסכום של 900 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי בסכום של 2,000 ₪.

- ת"פ (ב"ש) 55564-08-15 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (17.2.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של כניסה למגורים, גניבה והונאה בכרטיס חיוב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים, הפעיל מאסרים על תנאי, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪.

22. על מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירה של גניבת כרטיס חיוב והונאה בכרטיס חיוב בסכומים קטנים, ניתן ללמוד מהפסיקה המגוונת בתחום, הכוללת לרוב מתחם הנע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר קצר (ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 42688-09-15 **מדינת ישראל נ' דיין** (2.2.16); ת"פ (ק"ג) 48318-04-15 **מדינת ישראל נ' פדוסנקו** (10.12.15); ת"פ (ק"ג) 43923-10-14 **מדינת ישראל נ' יפרח** (8.7.15); ת"פ (קריות) 27307-11-12 **מדינת ישראל נ' גדבאן** (1.5.13)).

23. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השני נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים.

24. ממדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירה של גניבה בסכום שאינו גבוה ניתן ללמוד כי מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ק"ג) 10869-12-15 **מדינת ישראל נ' סויסה** (9.6.16); ת"פ (ק"ג) 9290-06-14 **מדינת ישראל נ' אבוטבול** (30.5.16); ת"פ (ראשל"צ) 26321-03-16 **מדינת ישראל נ' קרוצי** (10.5.16); ת"פ (ראשל"צ) 30408-03-16 **מדינת ישראל נ' מולה** (16.5.16); ת"פ (ק"ג) 12851-01-16 **מדינת ישראל נ' סטרצב** (3.5.16); ת"פ (י-ם) 48603-07-15 **מדינת ישראל נ' רחמן** (1.5.16)).

25. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום השלישי, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים לצד ענישה נלווית.

26. ממדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירה של גניבת מכשיר טלפון סלולרי, בנסיבות נעדרות תכנון ותחכום, ניתן ללמוד כי מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13); ת"פ (רח') 26721-04-17 **מדינת ישראל נ' קאופמן** (8.10.18); ת"פ (רח') 24407-02-17 **מדינת ישראל נ' דוקרקר** (5.7.18); ת"פ (רמ') 34772-06-11 **מדינת ישראל נ' קונקי** (25.10.15); ת"פ (פ"ת) 30192-04-13 **מדינת ישראל נ' מלמד** (3.2.15)).

27. מכאן, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא האישום הרביעי, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה כלכלית שתשקף הנזקים שנגרמו.

28. הצדדים הגישו פסיקה שאין עניינה בנסיבות העבירות הרלוונטיות, כמו למשל, עבירות הכוללות ביצוע בצוותא, תכנון, תחכום, או עבירות נוספות ואחרות, ופסיקה זו לא הוכללה במתחמים שנקבעו.

העונש ההולם בתוך המתחמים

29. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; מתסקיר שירות מבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר נזנח על ידי אמו ובן זוגה של אמו שטיפל בו נפטר. הנאשם החל לעשות שימוש בסמים על רקע המצוקות שחווה וכמענה למצוקות נפשיות עמן הוא מתקשה להתמודד; הנאשם עבר מספר ניסיונות גמילה שלא צלחו, ואף עתה אין אופק שיקומי בעניינו מחוץ לכתלי בית הסוהר. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נואש ומבין את הצורך להשתלב בהליך טיפולי.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל עבירות סמים, אלימות, רכוש ועוד. הנאשם אף ביצע את העבירות מושא כתב האישום זמן קצר לאחר שחרורו. נגד הנאשם אף תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. רוב הרכוש שגנב הנאשם אף לא הוחזר.

30. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא במחצית מתחמי העונש ההולם. עם זאת, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונש אחד בגין כל כתב אישום, שיש בו כדי לבטא את היקף העבירות, את הקשר בין העבירות, ואת הצורך לשמור על עיקרון ההלימה. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר בפועל לתקופה ממושכת, מאסר על תנאי, פיצוים וקנס. בקביעת הקנס לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי של נאשם, ואת הנזקים שגרם.

31. לא מצאתי כל טעם שלא להפעיל המאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים מת"פ 3528-06-17. אולם, לאור הודאתו של הנאשם ונסיבות חייו הקשות, מצאתי לנכון לחפוף בחלקו את העונש המופעל לעונש המוטל. כן מצאתי לנכון, מטעמים דומים, לחפוף חלק מהעונש המוטל כאן, לעונש שכבר הוטל על הנאשם בת"פ 16546-07-14.

סוף דבר

32. **לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, בקיזוז ימי מעצרו מיום 22.5.17 ועד יום 5.7.18, ככל שלא קוזזו;

ב. יופעל המאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים מת"פ 3528-06-17, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 30 חודשים. מתוך עונש זה מאסר לתקופה של 20 חודשים יהיה במצטבר למאסר שבו נתון הנאשם בת"פ 16546-07-14;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;

ה. הנאשם ישלם קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב- 10 תשלומים החל מיום 1.12.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן;

ו. פיצוי למתלון באישום הראשון, עד תביעה 9 בסכום של 1,000 ₪; פיצוי למתלוננת באישום

השני, עדת תביעה 14 בסכום של 500 ₪; פיצוי למתלונן באישום השלישי, עד תביעה 11 בסכום של 200 ₪; פיצוי למתלוננת באישום הרביעי, עדת תביעה 15 בסכום של 500 ₪. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים שווים, החל מיום 1.12.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן;

אני ממליצה לשירות בתי הסוהר לשלב את הנאשם, מוקדם ככל הניתן, בהליך טיפולי כהמלצת שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' חשוון תשע"ט, 29 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.